

SNEL

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvooriedereen.be

Tekst: Marlies Verhelst

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2024 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 761 2

NUR 284 en 286

MARLIES VERHELST

SNEL

MINI
THRILLER

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Trots

‘Dag, mam!’, roept Nura vanuit de hal. ‘Ik ga!’

‘Nu al?’

‘Ik haal Cherry op en dan rijden we samen naar school.’

Nura pakt haar jas van de kapstok.

‘Ik snap het’, antwoordt haar moeder. ‘Je wilt natuurlijk je nieuwe scooter laten zien.’

‘Nieuw ... Hij is vijfdehands!’

‘Nou en?’, reageert Nura’s moeder. ‘Hij rijdt en hij ziet er geweldig uit. Je hebt hem zo mooi opgepoetst! Bovendien heb je er hard voor gewerkt.’

‘Ik ben er ook blij mee’, zegt Nura. ‘Als ik hem niet had kunnen overnemen van tante Maya, moest ik nu nog steeds fietsen. Scooters zijn duur.’

‘Ik ben trots op je, lieverd. Zelf al het geld bij elkaar gespaard. En dan ook nog in één keer slagen voor je scooterrijbewijs!’

‘Dat had ik echt niet verwacht’, zegt Nura. ‘Maar nu ga ik, hoor.’

‘Doe je voorzichtig?’

‘Mam! Ik ben geen kleuter!’

‘Weet ik, maar wel mijn enige dochter.’

Nura ritst haar jas dicht en geeft haar moeder een kus op haar wang.

‘Doei.’

‘Veel plezier. Leuk dat Cherry en jij nu allebei een scooter hebben.’

Beneden zet Nura haar helm op en rijdt haar scooter uit de berging. Ze kan nog steeds niet geloven dat de scooter van haar is. Dit wordt echt haar dag! Snel maakt ze nog een selfie. De hele wereld mag weten dat zij een scooter heeft. Hup, naar Cherry. Ze heeft haar al wel een foto van de scooter gestuurd. Maar het is natuurlijk veel leuker om hem in het echt te laten zien.

Als ze voor Cherry’s huis staat, toetert ze. Boven gaat een raam open en haar vriendin steekt haar hoofd naar buiten.

‘Ik kom eraan!’

Niet veel later kijkt Cherry met grote ogen naar Nura’s scooter.

‘Zei je nou dat je de vijfde bent die erop rijdt?’

Nura knikt.

‘Nou, dat is echt niet te zien.’

Gelukkig, denkt Nura. Dan heb ik niet voor niets een paar dagen gepoetst en geboend.

‘En wat een mooie helm heb je!’

‘Die heb ik wel nieuw. Dat wilde mijn moeder.’

‘Heb je hem van haar gekregen?’

‘Ja, de helft.’

Nura zucht. Cherry heeft echt geen idee hoe hard ze heeft moeten sparen. Voor de scooter zelf, de helm, de theoriecursus, de praktijklessen, de verzekering ... Even doet het zeer als Cherry haar eigen scooter uit de schuur rijdt. Een paar maanden geleden had ze die van haar ouders voor haar verjaardag gekregen. Gekregen! Een gloednieuwe scooter.

Nura kijkt weer naar haar eigen scooter. Eerlijk verdiend. Ze is er superblij mee. Misschien nog wel meer dan Cherry met haar scooter.

‘Kom, we gaan’, zegt ze.

‘Wachten Dean en Osman ons op bij Farah Food?’, vraagt Cherry.

‘Nee’, antwoordt Nura. ‘Dean is naar de tandarts en Osman ...’

‘... kon zeker ook niet. Maakt niet uit. Dan rijden we meteen door naar school. Let’s go!’

Rayan

Als Nura haar scooter op de standaard zet, stopt Bahir naast haar.

‘Hee Nuurtje!’ Hij geeft haar een boks. ‘Gaaf ding!’ Nura voelt zich alsof ze de hoofdprijs in de loterij gewonnen heeft.

‘Dank je’, zegt ze. ‘Ik denk niet dat ik nog vaak op de fiets naar school zal komen.’

‘Een scooter went snel’, antwoordt Bahir. ‘Veel beter dan zo’n slome fiets. Veel stoerder ook.’ Hij geeft haar een knipoog.

Inaya en Jenairo komen bij haar staan.

‘Ik kan niet wachten tot ik mijn rijbewijs heb’, zucht Inaya.

‘Hoe hard kun je ermee?’, vraagt Jenairo.

Net als Nura wil antwoorden, geeft Cherry haar een por.

‘Kijk nou! Wie is dat?’

Een jongen op een splinternieuwe, supergave scooter komt het schoolplein oprijden. Midden op het plein stopt hij en doet zijn zwarte helm met flitsende rode en gele strepen af.

‘Wat? Is dat Rayan?’, zegt Cherry.

‘Rayan? Hoe komt hij aan zo’n dure scooter?’,
zegt Nura.

‘Wow!’, roept Cherry.

Cherry maakt haar helm met een kabelslotje vast aan haar scooter en loopt het plein op. Inaya en Jenairo volgen haar.

Niet veel later staat de halve school rond Rayan en zijn nieuwe scooter. Nura bekijkt het van een afstandje. Rayan is afgestapt. Hij wijst allerlei onderdelen van zijn scooter aan.

Nura blijft bij haar eigen scooter staan. Ze doet haar helm af en prutst net zolang met haar kabelslot tot de bel gaat. Langzaam loopt ze richting de deur. Ze sluit aan achter twee jongens die voor haar naar binnen gaan.

‘Dat ding is zeker vijfduizend euro’, zegt een jongen voor haar.

Ze kent hem alleen van gezicht. Hij zit in een andere klas.

‘Zo duur?’, reageert de andere jongen. Er klinkt ongeloof in zijn stem.

‘Rayan zei het zelf. En ik had dat type en merk laatst ook op de site bekeken. Niet dat ik zo’n dure kan betalen, maar toch ...’

Nura’s vrolijke bui is weg. Net stond ze even, heel even, in de belangstelling. Maar nu gaat alle aandacht naar de scooter van Rayan. Ze gaat wat langzamer lopen. Dat gepraat van die jongens wil ze niet horen. Ze schopt de gangdeur open die bijna dichtvalt.

Nura sjokt het lokaal binnen.

‘Hee Nura’, zegt mevrouw Benders. ‘Alles goed?’

Ze bromt iets en gaat naast Cherry zitten.

‘Heb je net ...?’, begint Cherry.

Nura schuift haar stoel weer naar achteren.

‘Momentje.’

Aan mevrouw Benders vraagt ze of ze nog even naar de wc mag.

‘Als je snel bent’, is het antwoord.

Bij de wc’s kijkt Nura in de spiegel boven de wastafel. Ze plenst wat water in haar gezicht en maakt het droog met een papieren handdoekje. Ze ademt diep in en uit.

De bel gaat. Ze werpt nog een blik in de spiegel en loopt dan terug naar het mentorlokaal.

Net voor mevrouw Benders de deur dichtdoet, glipt ze naar binnen.

Rayan zit altijd in zijn eentje, achter in het lokaal. Maar vandaag niet. Bahir is naast hem gaan zitten.

Ze praten vast over scooters, denkt Nura. Ja hoor, ze hoort Bahir praten over technische zaken en opgevoerde scooters. Gelukkig begint mevrouw Benders meteen de mentorles. Alles beter dan verhalen over zo'n onbetaalbare scooter.

Pauze

Het is druk in de kantine.

‘Pfff’, zucht Nura. Ze haalt een toastje uit de verpakking. ‘Weet je zeker dat je in de rij wilt staan voor een broodje? Ik heb nog een extra pakje toastjes bij me. Dat mag je wel hebben.’ Ze laat het extra pakje aan Cherry zien.

‘Nee’, zegt Cherry. ‘Ik heb echt trek in een kaasbroodje. Tot zo.’

Cherry gaat in de rij staan. Nura laat het pakje weer in haar tas vallen en knabbelt aan een toastje. Dean komt tegenover haar zitten en pakt zijn telefoon.

‘Hoe was het bij de tandarts?’, vraagt ze.

‘Goed, geen gaatjes’, zegt hij zonder zijn ogen van het scherm te halen.

Osman ploft neer naast Dean en neemt een hap van een boterham.

Cherry staat nog steeds in de rij. Rayan staat vooraan. Hij pakt een grote papieren zak aan en draait zich om. Dan trekt hij Cherry, Inaya en Jenairo uit de rij en komt op Nura’s groepje af.

‘Wie wil er een kaasbroodje? Ik trakteer.’

Voor iemand kan antwoorden, deelt Rayan kaasbroodjes uit.

Osman propt zijn boterham snel terug in het zakje. Dean kijkt eindelijk op van zijn telefoon en pakt gretig een kaasbroodje aan.

‘Dank je, Rayan’, zegt Cherry. ‘Ik denk dat ik niet meer aan de beurt gekomen was deze pauze.’

Nura krijgt een broodje in haar hand geduwd.

Ze kijkt naar Cherry. Die lacht lief naar Rayan.

Flirt ze nou met hem? Zonder nadenken neemt Nura een hap. Au! De kaas is nog heet.

Er klopt iets niet, denkt Nura. Waar is de oude Rayan gebleven? De jongen die altijd stil achterin in de klas zat. Die in de pauzes vaak in zijn eentje maar een beetje rondliep. Die een fiets had, die aan alle kanten rammelde.

Ze kijkt naar Rayan. Hij staat een beetje verlegen met het laatst overgebleven kaasbroodje in zijn hand.

‘Kom zitten’, zegt Inaya.

Ze schuift op, zodat Rayan naast haar op de bank kan zitten.

Maar Rayan mompelt iets en loopt naar buiten. Nura's blik valt op zijn schoenen. Ze zijn nieuw, glimmend en hagelwit. Er zit geen enkel vuiltje op. Het is alsof hij ze net uit de schoenendoos gehaald heeft.

Cherry komt naast Nura zitten.

'Helemaal leuk toch? Niet in de rij staan en toch een kaasbroodje scoren! Waar is Rayan eigenlijk?'

'Hij liep net naar buiten.'

'Zullen wij ook naar buiten gaan?', vraagt Cherry.

'Ik zit hier best.'

Nura heeft echt geen zin om achter Rayan aan te lopen.

'We zitten toch altijd hier?'

'Is waar', zegt Cherry en ze neemt een hap van haar kaasbroodje. 'Au! Nog een beetje warm. Wel super van Rayan. Hij is best leuk, vind je niet?'

Bij Shoarma Mo

‘Gewonnen!’, zegt Dean.

‘Dat had ik niet meer gedacht’, reageert Nura.

Ze geeft Dean een high five.

Het is na schooltijd en ze zit met haar vriendengroepje bij Shoarma Mo. Dean is een nieuw spelletje begonnen. Osman drinkt cola en laat een boer. Bahir neemt een hap van zijn Turkse pizza. Cherry werkt haar lippen bij en haalt haar handen door haar haren.

Ze verwacht zeker dat Rayan ook komt. De afgelopen weken hoort Nura geen andere naam uit Cherry’s mond dan de naam van Rayan. Wat ziet haar vriendin toch in die jongen?

Vorig jaar vond Nura hem nogal sullig. Maar nu vindt ze hem irritant. Hij is overal en altijd aanwezig. En die scooter van hem is gewoon stom. Ja, hij is nieuw en duur en snel en – nou vooruit – ook mooi. Maar het is onmogelijk dat hij die zelf heeft kunnen betalen. Dus hoe komt hij aan dat ding?

De deur gaat open. Rayan stapt binnen. Nee hè? Ze zitten net zo gezellig met z'n vieren en dan moet Rayan er weer bij komen. Nura merkt meteen dat Cherry zich anders gedraagt. Cherry houdt haar hoofd een beetje schuin en lacht naar hem.

'Hee Rayan!'

'Straks', zegt hij en loopt naar de toonbank. Hij bestelt een kapsalon.

'Jullie ook?'

'Wij hebben net al wat op', zegt Osman. Hij laat opnieuw een boer.

'Colaasje zero?'

'Dat gaat er altijd wel in', antwoordt Osman.

'Allemaal?'

'Lekker, Rayan', antwoordt Cherry.

'Nura? Dean?'

'Ja, dank je', zegt Nura en Dean knikt.

'Ik betaal hem zelf wel, hoor', zegt Dean als Rayan met de cola's aankomt.

'Nee joh', zegt Rayan. 'Ik heb dat geld nou eenmaal.'

'Maar hoe dan?', vraagt Dean. 'Ik ben bijna altijd blut.'

‘Ach ...’, grinnikt Rayan.

Hij begint te drinken en buigt zich over Deans telefoon.

‘Welk spel speel je?’

En dan zijn ze samen verdiept in dat spel. Dean speelt. Rayan kijkt mee.

Wat een suffe toestand hier. Osman laat zijn zoveelste boer en Cherry probeert alleen maar Rayans aandacht te krijgen.

‘Cool spel’, zegt Rayan. ‘Ik ga het ook op mijn telefoon zetten.’

‘Zal ik nog een colaatje nemen?’, vraagt Osman.

‘Dat moet jij weten’, reageert Nura.

‘Cola?’ Rayan kijkt op van zijn telefoon. ‘Ik geef nog een rondje.’

Als hij opstaat, klinkt het geluid van een binnenkomend berichtje.

‘Oh, wacht ...’ Hij leest het bericht. Zijn ogen worden groot en hij haalt diep adem. Snel stopt hij zijn telefoon in zijn zak.

‘Sorry. Ik moet weg’, zegt hij schor.

‘Werken?’, vraagt Osman.

Dean reageert ook. ‘Vraagt je baas waar je blijft?’

Rayan lacht ongemakkelijk. 'Os, dat colaatje houd je van me tegoed. Tot later!'

Als Rayan weg is, schuift Nura ook haar stoel naar achteren.

'Helemaal vergeten!', verzint ze. 'Ik bedenk me opeens dat ik nog even langs mijn tante moet.' Onzin natuurlijk, ze hoeft helemaal niet naar haar tante. Maar ze wil weleens zien waarom Rayan zo plotseling weg moet.

'Ik ga er snel heen. Zie jullie morgen op school.'
'Is goed', reageert Cherry. 'Ik blijf nog even hangen.' Ze wijst op haar halfvolle cola. 'Ik zie je morgen. We appen vanavond nog wel.'
'Deal!'